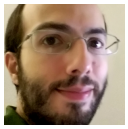
La lliçó del cagatió

Per JoanM el dj., 27/12/2018 - 21:00

La tradició catalana del cagatió és ben present en les llars de moltes famílies durant les dates de Nadal. A través dels atractius regals que deixa anar després del ritual plegats de cops i cançons, ens fa pensar en una cosa més fonda: el poder de la fecunditat. Antigament, els tions eren el mitjà de subsistència de l'hivern. Tenir un tió significava poder viure l'escalf dins la nit freda. Es podria dir que els tions eren un regal, i que expressaven també el sentit del mateix hivern: darrera l'àrida etapa d'arbres pelats i llenya seca, arriba el foc del tió que ho entrega tot per regalar escalf, i arribarà la primavera dels primers fruits al jardí. Darrera l'àrida etapa d'alimentar-lo, de bastons i peticions, arriben els fruits de caramels i petits regals que desperten il·lusió. Darrera l'àrida etapa de sofriment en una vida, arriba la increïble resurrecció... Tot té el mateix esquema: la vida, la fecunditat, i el caliu de la fraternitat tenen més força que la mort, fredor i el sofriment que sovint trobem. És la lliçó del cagatió.